

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Synopsis Magnalium Divi Iosephi

Ignatius <a Sancto Francisco>

Leodii, 1684

Sect. 1. Initium cultus privati Divi Iosephi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38500

Manassem verò in sinistra sua ad dextram scilicet Patris, amplexatusq; ambos ad eum, qui extendens manum dextram posuit super caput Ephraim minoris fratris, sinistram autem super caput Manasse, qui major natus erat commutans manus, benedixitq; Jacob filiis Joseph, &c. Cumque Joseph apprehensam Patris manum levare vellet de capite Ephraim junioris, & transferre super caput Manasse senioris, Jacob restitit dicens: Scio, filii mi scio, & iste quidem erit in populos, & multiplicabitur; sed frater ejus minor major erit illo..... constituitq; Ephraim ante Manassem. Ad eundem modum Deus Pater benedicens filiis, idest devotis & clientibus Divi Josephi manus cancellatas extendit, idest benedictiones & fructus Crucis Christi effudit, præferendo in illis eos qui sunt posteriorum seu recentiorum sæculorum illis qui erant priorum seu antiquiorum.

VI. Tertia figura habetur Exodi cap. 25. ubi Moyses dicitur fecisse duos Cherubinos ex utraque parte Oraculi seu Propitiatorii, qui utrumque latus ejus expansis alis tegebant, respiciebantque se mutuo versus vultibus in Propitiatorium. Quid enim Propitiatorium? nonne Ecclesia, in qua sola remissio peccatorum per Christum? Duo illi Cherubini quid? Cum ut observavit Arias Montanus suo Apparatu, unus illorum Cherubini fuerit in formam mulieris, alter in formam viri: utique duo illi Cherubini fuerunt Maria & Joseph. Quid utrumque latus hujus Propitiatorii nisi utraque Ecclesie extremitas, initium & finis. Ergo illi duo Cherubini hinc & hinc ad Propitiatorium constituti, & alis expansis illud tegentes sunt Maria & Joseph Ecclesie à Deo Protectores dati, quorum illa ipsi ejus initio, hic verò fini præsidio futuri per hoc præsignificati sunt.

VII. Quarta & ultima. Si Ecclesia est Coelum, quemadmodum Genesis cap. 1. vers. 16. Deus in Coelo fecit duo luminaria magna, luminare majus ut præssset diei, & luminare minus ut præssset nocti: ita in Ecclesia sua quæ Coelum est, posuit Mariam & Josephum: Mariam ut præssset diei idest

Ecclesie exorienti, in quibus justitia & abundantia pacis; & Josephum ut præssset nocti, idest Ecclesie labenti & ultimorum sæculorum, in quibus refrigerante charitate abundavit iniquitas.

CAPUT III.

De Ortu devotionis seu Cultus Divi Josephi.

DUPLEX à Theologis nostris distinguitur Sanctorum Cultus, unus qui dicitur privatus & particularis, quia non exhibetur tanquam institutus ab Ecclesia, neque nomine Ecclesie, sed ex particulari devotione & instinctu illius vel illorum qui illum cultum Sanctis adhibent, sive id fiat privatim, sive coram aliis. Alter Cultus dicitur publicus & solemnus, non quod coram aliis, vel à pluribus exhibeatur (hoc enim potest etiam in Cultu privato & particulari reperiri) sed ex eo quod defertur Sancto tanquam institutus auctoritate publicâ, idest ab Ecclesia, & nomine Ecclesie. Ita noster Lezana tom. 1. quæstion. Regular. cap. 12. & tom. 4. verbo, *Reliquie Sanctorum*: & verbo *Sanctorum Cultus* & alii, de hoc utroque Cultu hic, ac primò de particulari & privato, deinde sequenti Sectione de publico.

SECTIO PRIMA.

Initium Cultus privati Divi Josephi.

IN hujus Cultus privati & particularis initio assignando variant Auctores. Sunt qui illam revocant ad Sanctam Gertrudem Germanam quæ devixit ab hinc annis circiter quadringentis, cui Deus per revelationem ostendit gloriam Divi Josephi, & præcepit ut ei esset devota; ipsa tamen attestante lib. 4. Insinuat. suar. ad Divin. piet. cap. 12. Alii ad S. Brigittam cui idem Deus quod præcedenti iussit videnda quæ ipsa habet lib. 6. Revelat. cap.

- cap. 59. lib. 7. cap. 25. lib. 9. cap. 58.
111. P. Fullonius è Societate JESU Leodiensis in Commentariis suis ad lib. Machab. 2. cap. 24. sect. 3. num. 14. videtur illum revocare ad D. Bernardum: dicit enim ibi quod olim de Divo Josepho colendo nulla fiebat mentio donec Bernardo Deus eam mentem immisit ut verbis ipsum & scriptis frumenti Electorum Custodem antefertet Josepho alteri qui frumenta Ægyptiaca genti servavit & paritatus est: mox inquit Brigitta, miram in eventis omnibus voluntatis ipsius ad divinam conformationem deprecavit, tum Divi Bernardinus Senensis & Vincentius Ferrerius Sanctimoniam illius ac gloriam concionibus ac scriptis promulgarunt, idemque præstitit ex Ævi sui doctissimus Cancellarius Gerson. Ita P. Fullonius ubi (suprà): Sed cum iste doctissimus Pater hanc materiam non tractet ex professo, sed excurrendo, ut ex ipomet pater, excusandus est quod veritatem non attigerit.
- IV. Altius ergo repetenda est hujus devotionis & Cultus origo: Enimverò de Divi Josephi virtutibus, meritis, sanctimoniâ, excellentiâ & dignitate incomparabili ante D. Bernardum senserunt, dixerunt, scripserunt SS. Patres quam plurimi, immò ferè omnes à nobis per torum hujus operis decursum relati, & quidem meo videri non inferius D. Bernardo, maximè verò Rupertus ex Monacho Leodiensi Abbas Tuitiensis ad Rhenum ex opposito Coloniz, D. Paschasius, Theophylactus, Augustinus, Hieronymus, Ambrosius, Chrysostomus, Ephrem Syrus, quem Divus Hieronymus lib. de Script. Eccles. scribit è vitâ discessisse sub Valente Imperatore anno 380. & ante illum D. Justinus Philosophus & Martyr, qui in Apologiâ quam obtulit Antonino Pio pro Christianis suppurat annum Christi 150. Nec dubitandum ante Divum Justinum fuisse alios qui nos latent quod eorum scripta propter injuriam illorum temporum perierint: ergo & hi ut D. Bernardus Sancto Josepho devoti.
- V. Et verò si D. Bernardum, quia verbis & scriptis eum extulit existimamus ei fuisse devotum, quod non sit credibi-

le ipsum tam sublimiter de eo sensisse, ut constat ex ejus scriptis, & non eum honorasse aliosque ad idem faciendum per eadem induxisse: quare non idem centeremus de alijs SS. Patribus qui tot retrò sæculis ante D. Bernardum, virtutes ejus & magnalia tam eximie, tam sublimiter, tam magnificè publicarunt?

VI. Inter quos Patres palmas meritò præripiunt illi qui paternitatem ejus ad Christum (ex quâ omnes ejus excellentiæ & magnalia) illustrarunt, quos inter eminent Abbas Rupertus in Marth. lib. 1. cap. 1. D. Chrysostomus homil. 4. in Marth. D. Ephrem, tom. 3. in Margaritam preciosam circa fin. D. Justinus in responsionibus ad Orthod. ad quæst. 66 & ad quæst. 133. alibi à nobis citati. Sed quis in hac arenâ ita triumphavit ut Augustissimus Augustinus? recolantur ea quæ ex ipso adduximus supra part. 2. Tract. 2. cap. 16. & 17. ubi tam copiosè, tam solidè tam mirabiliter hanc Divi Josephi ad Christum Paternitatem explicat & veritatem defendit ut nullus alius sicut ille.

VII. Cum ergo suppositâ paternitate illâ, prout eam illi ex dictis SS. Patribus asseruimus nihil sit quod non ei debeat, ut qui eam benè intellexerit consequenter intelleturus sit nihil, excogitari posse, modò non sit contra rationem, quod eâ de negatum sit: quis dubitabit Patres istos qui tam clarè illam intellexerunt, tam subtiliter explicarunt, tam nervosè defenderunt, fuisse ei affectos & devotos? quo pacto enim illi talia & tam sublimiter de eo sentire potuissent, & non ei affici, ex quibus nos licet frigidissimi, & ad pietatem adeò languidi ita accendimur?

VIII. Quod ergo Propheta Regius psalm. 75. vers. 11. de Dgo, ego de Sanctis servatâ proportionè dixerim. *Cogitatio hominis, inquit, consuebitur tibi, & Reliquia cogitationis diem festum agent tibi, hoc est meo sensu, cogitationem Sanctam de Deo, & de Divis qui sunt Deo proximi subtequetur confessio & laus, ita ut impressio quam cogitatio relinquit in animâ hominis (quam impressionem vocat reliquias cogitationis)*

tionis) efficiat ut anima illa ei diem festum agat, cujus magnalia per cogitationem agnovit: Quare cum Sancti Patres tot retrò sæculis tam sublimiter de Divo Josepho senserint omnino dubio remoto ei festum Diem in animâ suâ egerunt, & nobis reliquias suarum cogitationum transmiserunt, ut nos his accensi, ei quoque diem festum ageremus.

IX. Cum ergo nullum extiterit tempus in quo non fuerint semper aliqui Divo Josepho devoti, quàm antiqua, quàm solida est hæc devotio! nullum certius vetustatis argumentum est, quàm ubi rerum principia parum lucida, ratioque temporum quasi victa videtur. Quare etsi præcisâ hujusce devotionis seu cultus privati origo obscurior sit, non ideò tamen ejus antiquitas ignobilior, quin potius è contra ut de hæc usurpare possim quod Lucanus Poëta lib. 10. dixit de Nili origine.

Arcanum natura caput non prodidit ulli,

Nec licuit populis parvum te Nile videre,

Amor vitæ, sinus, & gentes maluit ortus

Mirari, quàm nosse tuos.

X. Sicut ergo fluviorum primi, dum de suo fonte dubios relinquunt investigatores, suam amplitudinem probant maximè, ita etiam hæc Divi Josephi devotio, cum non sit de numero hæsternarum, quas superciliosi in suspicionem vocare solent, & novitatis arguere Novatores, atque risu excipere Libertini, sed adèd antiqua, ut nullum sit assignabile tempus, in quo non fuerint semper aliqui Divo Josepho benè affecti, proculdubio non potest non ex hoc capite excellere. Et licet initio videantur fuisse pauci, quia tamen insignes & sanctissimi, non ideò minus commendabilis: sicut Deus qui initio sibi gloriosum satis judicavit dici Deus Abraham, Deus Isaac, & Deus Jacob, cum debuisset dici Deus omnis creatura.

SECTIO II.

Initium Cultus publici Divi Josephi.

XI. **C**onstat ex dictis superius hoc Tractatu cap. 1. non à multis sæculis hoc genus cultus Divo Josepho fuisse exhibitum, nisi in valde paucis locis, cujus & causas ibi dedimus, hic conabimur deprehendere quandomam ille sit ei exhibitus.

XII. Nonnulli hujus publici cultus initium revocant ad tempora Gersonis Cancellarii Parisiensis, maximè ab habito per illum sermone in Concilio Constantiensi de Nativitate Beatæ Virginis in quo digrediens ad Divum Josephum Patres Concilii hortatur, ut *Laudis aliquid ei & honoris decernatur ad Ecclesiam pacem adipiscendam.* Declaratque ibi se agere non pro festo in populo, sed tantum pro festo in Clero universaliter seu Officio Ecclesiastico.

XIII. Confirmant aliqui hanc opinionem ex Jacobo Perez de Valentia Ordin. Eremit. Sancti Augustini Episcopo Christopolitano in suis Commentariis in Canticum *Magnificat*, ad illa verba *Fecit mihi magna qui potens est*, ubi ad finem sextæ dignitatis Beatæ Virginis hæc habet: *Vide sermonem quem Venerabilis ac famosissimus Dominus Joannes Gerson Cancellarius Parisiensis habuit & fecit in Concilio Constantiensi coram toto Senatu Ecclesiastico, in quo ponit istam positionem, scilicet de Paternitate Divi Josephi, quasi ad litteram, qui quidem sermo fuit pergratus & acceptus toti faciei Ecclesie ibidem congregata: Propter quod jam publice celebratur Officium Beati Josephi in pluribus Ecclesiis Galliarum, & specialiter solemnizatur in Ecclesia nostra Valentina Hispania.*

XIV. Verumtamen non rectè: Primò enim in verbis citatis Jacobi Perez non habetur relativum propter quem, ut referatur celebratio Officii B. Josephi ad sermonem à Gersone habitum in Concilio Constantiensi. & significet illud Officium ab isto sermone cœpisse celebrari in Ecclesiis Galliarum: sed est relativum propter quod, quod non potest referre